

Andris Ūdris

e-pasts: andrisu@gmail.com

iestudēšanas nosacījumi un citas lugas: <http://andrisu.wix.com/skatuves-nedarbi>

Neparastais groziņš

Darbības vietas: lauku sēta un mežs

Darbojas: cālīši Kika un Miks, vista Klukste, gailis Raibis, Lieldienu zaķis

1

Lauku sēta. Cālīši Kika un Miks.

KIKA. Mik, skaties, ko es atradu!

MIKS. Ko tad?

KIKA. Nu skaties, kādas skaistas un krāsainas.

MIKS. Kas tas ir?

KIKA. Vai tad tu neredzi, ka tas ir groziņš ar olām?

MIKS. Nu jā, pēc formas tā kā atgādina olas. Bet krāsa gan dīvaina.

KIKA. Kāpēc dīvaina?

MIKS. Kika, olas parasti ir baltas. Vai brūnas.

KIKA. Tādas ir tikai vistu olas, bet citiem putniem tās mēdz būt arī raibas.

MIKS. Nu ne jau tik raibas. Turklāt šī ir ar puķītēm! Kika, skaties! Šī - ar aplīšiem. Olas tādas nemēdz būt.

KIKA. Tu skaidri zini?

MIKS. Jā, zinu.

KIKA. Tiešām, tiešām?

MIKS. Jā, tiešām!

KIKA. Mik, kā tu to zini?

MIKS. Vienkārši zinu.

KIKA. Nē, tā vienkārši neko nevar zināt.

MIKS. Var gan!

KIKA. Nē, nevar!

MIKS. Var!

KIKA. Nevar!

MIKS. Bet es zinu.

KIKA. Ko tu zini?

MIKS. Ka nevar.

KIKA. Ko nevar?

MIKS. Tā vienkārši kaut ko zināt.

KIKA. Es taču teicu! Un kā tad tu tā vienkārši zini, ka šādas olas nemēdz būt?

MIKS. Nezinu.

KIKA. Tad kāpēc tu tā saki?

MIKS. Tāpēc, ka tā nevar būt.

KIKA. Kā nevar būt?

MIKS. Nu olas ar puķītēm un aplīšiem nevar būt!

KIKA. Kā, nevar? Skaties! Olas ar puķītēm un aplīšiem. Pilns groziņš!

MIKS. Jā, redzu, bet tās nav olas!

KIKA. Kas tad tās ir?

MIKS. Nezinu.

KIKA. Labi, pieņemsim, ka tās nav olas.

MIKS. Pieņemsim.

KIKA. Kas tad tās varētu būt?

MIKS. Nezinu.

KIKA. Domā!

MIKS. Es jau mēģinu.

KIKA. Forma tā kā olām.

MIKS. Jā, ir gan!

KIKA. Tikpat smagas, kā olas.

MIKS. Tiešām.

KIKA. Un smaržo pēc olām.

MIKS. Jā, smaržo pēc olām.

KIKA. Un re! Ripo, kā ola!

MIKS. Ripo gan!

KIKA. Tad tās ir olas!

MIKS. Tu tiešām domā, ka tās ir olas?

KIKA. Jā, es domāju, ka tās ir olas!

MIKS. Labi, Kika, tad es arī domāšu, ka tās ir olas.

KIKA. Ļoti labi! Tad beidzot esam vienojušies.

MIKS. Bet kas tās ir par olām?

KIKA. Kā, kas par olām? Mik, tās ir visparastākās olas.

MIKS. Nē, es taču jau teicu, ka parastas olas ir baltas vai brūnas.

KIKA. Vistām! Bet citiem putniem tās var būt arī raibas!

MIKS. Un šīs ir kura putna olas?

KIKA. Nezinu.

MIKS. Vai tu gribi to uzzināt?

KIKA. Protams, ka gribu!

MIKS. Es arī!

KIKA. Kā mēs to uzzināsim?

MIKS. Es domāju, ka... nezinu.

KIKA. Kā tā var būt, ka tu neko nezini?

MIKS. Es nezinu.

KIKA. Ko tu nezini?

MIKS. Es nezinu, kāpēc es neko nezinu.

KIKA. Beidz taču putrot man galvu! Labāk padomā, kuram putnam varētu būt šādas olas.

MIKS. Labi, es padomāšu.

KIKA. Nu, ko tu izdomāji?

MIKS. Pagaidi, man vajag vēl nedaudz laika.

KIKA. Un tagad?

MIKS. Neko neizdomāju.

KIKA. Un tagad arī neko?

MIKS. Es nespēju padomāt, kad tu man tā bļauj ausī.

KIKA. Arī tad, kad nebļāvu tev ausī, tu neko nezināji.

MIKS. Bet šī bļaušana noteikti nepalīdz domāt.

KIKA. Tiešām, tiešām?

MIKS. Tiešām.

KIKA. Labi, tad vairs nebļāušu.

MIKS. Paldies.

KIKA. Un vai tagad tu kaut ko izdomāji?

MIKS. Neizdomāju... Zinu! Ja mēs paši nevaram izdomāt, tad kādam jāpajautā!

KIKA. Jā! Kā gan es pati to neiedomājos?

MIKS. Jo tu visu laiku bļauties!

KIKA. Labi, beidz pukoties.

MIKS. Kam mēs varētu pajautāt?

KIKA. Varbūt pajautāsim gailim Raibim?

MIKS. Nē, Raibim ne! Viņš visu laiku komandē un liek stāvēt ierindā. Negribu!

KIKA. Tev no viņa bail?

MIKS. Nē, nav. Man vienkārši nepatīk stāvēt ierindā.

KIKA. Kam tad pajautāsim?

MIKS. Es domāju, ka mēs varam pajautāt māmiņai.

KIKA. Jā, pajautāsim māmiņai. Viņa zina visu!

MIKS. Tieši tā! Ejam pie viņas!

Kika un Miks prom.

2

Lauku sēta. Vista Klukste.

KLUKSTE. Kur tie mani mazie palaidņi pazuduši? Kur paslēpušies? Kika! Mik! Kur jūs esat?

Ierodas Kika un Miks.

MIKS. Uzmanīgāk ar groziņu!

KIKA. Pats uzmanīgāk.

MIKS. Nesaplēs taču!

KIKA. Pats neplēs!

MIKS. Tu tā visas olas izbērsi pa zemi.

KIKA. Neizbēršu.

KLUKSTE. Lūk, mani cālīši atradušies. Un atkal jau plēšas.

MIKS. Kika jau uzsāka.

KIKA. Un Miks turpināja.

KLUKSTE. Mani mazie cālīši, par ko tad šoreiz plēšamies?

KIKA. Par šo te!

KLUKSTE. Kas tas ir?

MIKS. Groziņš ar olām.

KIKA. Jā, skaties!

KLUKSTE. Neparasts groziņš. Tik raibas olas vēl nekad neesmu redzējusi. Un šī ola ir ar puķītēm.

KIKA. Bet šī - ar aplīšiem. Skaties!

KLUKSTE. Kas tad tās par olām?

MIKS. Nezinām.

KIKA. Atnācām pie tevis, lai tu mums pateiktu.

KLUKSTE. Es?

MIKS. Nu ja! Tu taču zini visu.

KLUKSTE. Visu?

KIKA. Vai tad ne?

MIKS. Tu taču esi mūsu māmiņa.

KIKA. Jā, tev ir jāzina pilnīgi viss.

KLUKSTE. Ko tad es? Varbūt pajautāsim Raibim? Viņš gan zina pilnīgi visu.

MIKS. Nē, Raibim gan ne!

KIKA. Mikam ir bailes no Raibja.

MIKS. Nav man bailes. Es tikai negribu ierindā.

KIKA. Tev ir bail!

MIKS. Nav!

KLUKSTE. Nu labi! Parādiet man vēlreiz to groziņu.

KIKA. Ņem!

KLUKSTE. Forma kā olām. Svars, kā olām. Arī smaržo pēc olām.

KIKA. Un re, skaties! Ripo arī kā ola! Tātad tās patiešām ir olas.

MIKS. Tikai krāsa nav kā olām.

KLUKSTE. Jā, olas parasti ir baltas vai brūnas.

KIKA. Tā tas ir tikai vistām! Citiem putniem ir arī raibas olas.

KLUKSTE. Jā, dažiem putniem tās ir raibas. Bet nevienam putnam tās nav ar puķītēm vai aplīšiem.

KIKA. Tu to zini pavisam droši?

KLUKSTE. Jā.

MIKS. Bet, ja šīs nav putnu olas, tad kā?

KIKA. Varbūt tās ir pūķu olas?

MIKS. Pūķu olas?

KIKA. Nu ja. Pūķi taču arī dēj olas! Un staigā apkārt rūkdami. Un vēl viņi spļauj uguni.

MIKS. Nē, es negribu, lai tās ir pūķu olas!

KIKA. Kādēļ ne?

MIKS. Jo man ir bail no pūķiem.

KIKA. Tev jau ir bail no pilnīgi visa.

MIKS. Nē, es baidos tikai no pūķiem.

KIKA. Un no Raibja. Tu esi bailulis.

MIKS. Neesmu gan!

KIKA. Esi!

MIKS. Nē, neesmu!

KLUKSTE. Beidziet plēsties! Abi esat tādi jauki un pūkaini cālīši, bet nepārtraukti plēšaties!

MIKS. Kika jau uzsāka.

KIKA. Bet Miks turpināja.

KLUKSTE. Izbeidziet. Vai tad manus mazos cālīšus interesē tikai plēšanās. Par raibajām olām jau esat aizmirsuši?

KIKA. Nē, neesam gan! Mēs jau noskaidrojām, ka tās ir pūķu olas.

MIKS. Tās nav pūķu olas. Vai ne, māmiņ?

KLUKSTE. Nav gan.

KIKA. Kā tu zini?

MIKS. Viņa zina visu.

KIKA. Žēl! Es gan gribēju, lai no tām izšķīltos mazs, puķains pūķītis.

MIKS. Māmiņ, kas tad izšķīlsies no šīm olām?

KLUKSTE. Nudien, nezinu.

KIKA. Bet kā lai mēs uzzinām, kas tās par olām.

MIKS. Jā, mums tas ir jāzina.

KIKA. Es gribu zināt, kas izšķīlsies no šīm olām.

MIKS. Es arī.

KIKA. Un vēl man gribas mazu, puķainu pūķīti.

MIKS. Nē, pūķīti nē!

KIKA. Pūķīti gan!

MIKS. Vienalga ko, tikai ne pūķīti.

KIKA. Tieši pūķīti! Tādu, kurš staigā apkārt, spļauj uguni un skaļi rūc!

MIKS. Nē, nevajag.

Ierodas gailis Raibis.

RAIBIS. Kas šeit par ārdīšanos?!

KLUKSTE. Nekas, Raibi! Cālīši tikai spēlējas.

KIKA. Jā, mēs spēlējam pūķīšus.

MIKS. Man nepatīk šī spēle.

RAIBIS. Mierā! Ierindā stāties! Pēc kārtas skaitīties!

MIKS. Pirmais!

KIKA. Otrā!

KLUKSTE. Trešā!

RAIBIS. Klukste, ziņojumu par ierindu!

KLUKSTE. Ierindā stāv vista Klukste, cāliši Kika un Miks. Ziņojumu beidzu!

RAIBIS. Paldies, Klukste, ziņojums pieņemts. Atkārtošu jautājumu. Kas šeit par ārdīšanos?

MIKS. Kika to uzsāka.

KIKA. Un Miks turpināja.

RAIBIS. Mierā! Pārtraukt ārdīšanos! Kas tas tāds?

MIKS. Groziņš.

KIKA. Ar olām.

RAIBIS. Mierā! Klukste, ziņojumu!

KLUKSTE. Mani cāliši atraduši groziņu ar olām.

RAIBIS. Groziņš ar olām, saki. Kas tās par olām?

KLUKSTE. Visparastākās.

RAIBIS. Visparastākās? Neizskatās!

KIKA. Izskatās gan!

RAIBIS. Klusu! Visparastākās olas nav tik raibas. Vistām ar baltām ausu ļipiņām ir baltas olas. Vistām ar sarkanām ausu ļipiņām ir brūnas olas. Tas taču visiem zināms?

KLUKSTE, MIKS, KIKA. Zināms!

RAIBIS. Vēl ir sastopamas zaļas, zilas, sārtas un citādu krāsu vistu olas. Bet ne raibas.

KIKA. Bet citiem putniem tās ir arī raibas.

RAIBIS. Klusumu ierindā! Jā, citiem putniem mēdz būt raibas olas, bet ne tik raibas. Turklāt - ar puķītēm.

MIKS. Tur ir olas arī ar aplīšiem.

RAIBIS. Mierā! Vēl jo vairāk! Nav neviena putna, kuram būtu olas ar puķītēm un aplīšiem.

KIKA. Bet kā ar pūķiem?

RAIBIS. Kuš! Klukste, ziņojumu!

KLUKSTE. Jā, protams, Raibi. Ziņojumu par ko?

RAIBIS. Par šī muļķībām.

KLUKSTE. Par kurām tieši?

RAIBIS. Par pūķiem.

KLUKSTE. Kika izdomāja, ka tās varētu būt pūķu olas, no kurām varētu izšķīlties puķaini pūķīši.

KIKA. Jā, tādi, kuri rūkdami staigā apkārt un spļauj uguni.

MIKS. Negribu!

RAIBIS. Ierinda, mierā! Klukste, kas tā par nolaidību?

KLUKSTE. Kas tieši?

RAIBIS. Kādēļ cālīši nav izmācīti?

KLUKSTE. Ir izmācīti. Abi divi ir ļoti jauki, pūkaini un gudri.

KIKA. Jā, esam gudri!

MIKS. Daži pat ļoti gudri.

RAIBIS. Mierā! Jauki, pūkaini un gudri, bet neizmācīti.

KLUKSTE. Ir, ir izmācīti.

RAIBIS. Tad kādēļ viņi nezina, ka groziņā ir visparastākās Lieldienu olas?

MIKS. Tiešām, kā es to neiedomājos!

KIKA. Tās taču ir Lieldienu zaķa olas!

MIKS. Viņš būs cilpojis cauri mūsu pagalmam un tās pazaudējis. Tas ir tik bēdīgi.

KIKA. Aiznesīsim tās viņam!

MIKS. Jā, viņš par to priecāsies!

KIKA. Uz mežu! Pie Lieldienu zaķa!

MIKS. Jā, uz mežu!

Kika un Miks prom.

KLUKSTE. Uz mežu? Nē, cālīši, mežā taču ir bīstami! Vieni neejiet! Pagaidiet!

Klukste prom.

RAIBIS. Mierā! Visi atpakaļ ierindā! Izpildīt pavēli! Ierindā, es teicu! Gaidīt!

Raibis prom.

3

Mežs. Klukste.

KLUKSTE. Kika! Mik! Aū! Kur tie mani nebēdņi pazuduši? Aū! Cālīši!

Ierodas Zaķis.

ZAĶIS. Kas noticis?

KLUKSTE. Mani cālīši atskrēja uz mežu, un nu nevaru tos atrast.

ZAĶIS. Tie nu gan ir palaidņi!

KLUKSTE. Nē, mani cālīši nav palaidņi. Viņi ir jauki, pūkaini un gudri

ZAĶIS. Tikai palaidņi bez vecāku atļaujas uz mežu skrien.

KLUKSTE. Bet viņi skrien uz mežu, lai kādu iepriecinātu.

ZAĶIS. Kā tad?

KLUKSTE. Mani cālīši atrada groziņu ar raibām olām un grib to atgriezt īpašniekam.

ZAĶIS. Tādu lielu, lielu groziņu?

KLUKSTE. Jā.

ZAĶIS. Pilnu ar raibām olām?

KLUKSTE. Nu ja!

ZAĶIS. Ar puķītēm?

KLUKSTE. Ar puķītēm.

ZAĶIS. Un aplīšiem?

KLUKSTE. Jā, dažām ir arī aplīši.

ZAĶIS. Vai! Tas taču ir mans groziņš!

KLUKSTE. Mani cālīši atrada tavu groziņu un tagad meklē tevi.

ZAĶIS. Tad mums pēc iespējas ātrāk viņi jāatrod!

KLUSKTE. Iesim meklēt!

ZAĶIS. Skriesim!

Ierodas Kika un Miks.

MIKS. Uzmanīgāk taču! Tu tās tā izbīdināsi pa visu mežu!

KIKA. Bet tu salasi!

MIKS. Tās taču ir olas. Nesaplēs!

KIKA. Pats nesaplēs!

MIKS. Kika, tiešām! Ko tad mēs atdosim Lieldienu zaķim, ja tu visas izbīdināsi un saplēsi?

KIKA. Lieldienu zaķis! Mik, skaties! Tas taču ir Lieldienu zaķis!

MIKS. Jā, redzu! Lieldienu zaķis!

KIKA. Lūdzu, te būs Jūsu groziņš!

MIKS. Mēs to atradām savā pagalmā!

KIKA. Nepazuda neviena ola! Tur ir visas!

MIKS. Bet daudz netrūka, lai tu tās saplēstu!

KIKA. Nē, tu gandrīz tās saplēsi!

MIKS. Nē, tā bijī tu!

ZAĶIS. Bet šīs olas jau nemaz nevar tik vienkārši saplēst!

KIKA. Ko?

MIKS. Kā - nevar?

ZAĶIS. Re, kā ripo! Re, kā neplīst! Re, cik ērti ietilpst plaukstā! Šīs ir īpašās Lieldienu olas, kas paredzētas rotaļām un spēlēm.

KIKA. Kādam rotaļām?

MIKS. Kādam spēlēm?

ZAĶIS. Dažādām! Pirmā rotaļa ir olu meklēšana.

KIKA. Kas ir olu meklēšana?

MIKS. Mēs parasti meklējam tārpus, ne olas.

ZAĶIS. Pavisam vienkārši! Es katru gadu krāsoju Lieldienu olas. Un, kad tās ir nokrāsotas, iznēsāju pa visu pasauli. Paslēpju kādā čībiņā vai zem spilvena. Citreiz dārzā. Vai mežā! Un, kad olas ir paslēptas, visi pasaules bērni tās sāk meklēt. Kurš atrod, drīkst olu sev paturēt.

KIKA. Tāpat, kā mēs?

MIKS. Jā, mēs taču atradām veselu groziņu ar olām.

ZAĶIS. Nu ja! Tagad tas ir jūsu groziņš!

MIKS. Bet tad tev pašam nekas nepaliks.

ZAĶIS. Nekas, man ir vēl! Re! Pilna soma! Un vēl mājā! Lai pietiktu visiem.

MIKS. Un ko mēs tagad ar šīm olām varam darīt?

KIKA. Zinu! Perēt pūkītšus!

MIKS. Nē, nekādus pūkītšus!

ZAĶIS. Nē, Kika, neperēsim pūkītšus! Šīs olas var izmantot nākamai rotaļai.

KIKA. Kādam?

ZAĶIS. Olu ripināšanai!

MIKS. Kā tā notiek?

ZAĶIS. Pavisam vienkārši. Šo olu es nolikšu vidū. Tagad katrs paņem vienu olu. Klukste, tu arī.

KLUKSTE. Labi.

ZAĶIS. Un visi reizē mēģināsim trāpīt pa nolikto olu. Kurš trāpīs, tas iegūs olu.

KIKA. Jā, darām tā!

MIKS. Visi gatavi?

ZAĶIS. Uz trīs.

KIKA. Viens!

MIKS. Divi!

KLUKSTE. Trīs!

KIKA. Trāpīja!

MIKS. Trāpīja gan!

ZAĶIS. Tagad tu iegūsti arī nolikto olu.

KLUKSTE. Cik jauki! Un ko tālāk?

ZAĶIS. Mēs varam to vēlreiz atkārtot.

KIKA. Jā, atkārtosim!

ZAĶIS. Visi pa vietām!

KIKA. Viens!

MIKS. Divi!

KLUKSTE. Trīs!

Ierodas Raibis.

RAIBIS. Stāt! Kas šeit par nekārtībām?

KLUKSTE. Viss kārtībā Raibi! Cālīši tikai spēlējas!

RAIBIS. Mierā! Visiem stāties ierindā!

KIKA. Bet mums tagad ir jautri!

MIKS. Lūdzu, tikai ne ierindā!

KIKA. Mums tas nepatīk!

MIKS. Mēs gribam turpināt spēlēties.

RAIBIS. Klusumu! Ierindā!

KLUKSTE. Cālīši, ierindā! Nekaitināsim Raibi.

RAIBIS. Ļoti labi! Ierinda, cālīšiem jābūt jaukiem, pūkainiem un gudriem. Jums visiem ir jābūt arī izmācītiem un jāspēj atpazīt dažādas olas. Gan ar puķītēm, gan bez tām! Tāpat jums ir jāzina, ka mazi cālīši nedrīkst vieni paši skriet uz mežu! Viņiem ir jāklausa, ko saka pieaugušie un jāuzvedas pieklājīgi! Vai tas visiem ir skaidrs?

KIKA, MIKS, KLUKSTE, ZAĶIS. Skaidrs!

RAIBIS. Lieliski! Ierinda, pēc kārtas skaitīties!

MIKS. Pirmais!

KIKA. Otrā!

KLUKSTE. Trešā!

ZAĶIS. Ceturtais!

RAIBIS. Kā! Ko? Ceturtais? Klukste, ziņojumu par ierindu!

KLUKSTE. Ierindā stāv vista Klukste, cālīši Kika un Miks. Kā arī Lieldienu zaķis. Ziņojumu beidzu!

RAIBIS. Pats Lieldienu zaķis? Manā ierindā stāv Lieldienu zaķis? Tas pats, kurš katru gadu krāso olas, ar kurām var iet jautrās rotaļās?

ZAĶIS. Tas pats!

RAIBIS. Bet kādēļ tad jūs stāvat ierindā, ja ir jāspēlējas!

KIKA. Tu mums liki pārtraukt spēlēties!

MIKS. Un stāvēt ierindā!

ZAĶIS. Lai mēs būtu jauki, pūkaini un gudri!

RAIBIS. Jā, protams, visu laiku ir jābūt jaukiem, pūkainiem un gudriem. Bet tas jau nenozīmē, ka nedrīkst spēlēties.

MIKS. Tiešām?

KIKA. Mēs drīkstam spēlēties?

RAIBIS. Protams! Mazi cālīši drīkst, un viņiem ir jāspēlējas. Bet viņi nedrīkst aizmirst, ka, arī spēlējoties, viņiem ir jāuzvedas pieklājīgi.

KIKA. Tad ko mēs vēl gaidām?

MIKS. Spēlēsimies!

KLUKSTE. Zaķa kungs, kādu spēli vēl mēs varam uzspēlēt?

ZAĶIS. Mēs varam uzspēlēt olu kaujas!

KIKA, MIKS. Kā tad tas ir?

ZAĶIS. Pavisam vienkārši! Katrs paņem pa vienai olai. Raibi, tu arī! Tā! Tagad Kika, nostājies pretī Raibim, bet tu, Mik, pretī Klukstei! Un uz trīs, visi reizē, sitam ar savu olu pa pretī stāvošā olu! Visi gatavi?

RAIBIS. Gatavi!

KIKA. Viens!

MIKS. Divi!

KLUKSTE. Trīs!

ZAĶIS. Tā, nesaplēsto olu īpašnieki tagad stājas pretī viens otram. Gatavi uz trīs?

KIKA. Viens!

MIKS. Divi!

KLUKSTE. Trīs!

ZAĶIS. Urā, mums tagad ir zināms olu čempions! Apsveicu!

MIKS. Kika, kāpēc tu tā bēdājies?

KIKA. Nevienā no olām nav pūķītis. Es tā gribēju mazu, puķainu pūķīti.

ZAĶIS. Šajās olās nav pūķīšu, bet ir kas cits.

KLUKSTE. Kas tad?

ZAĶIS. Paskatieties paši!

KLUKSTE. Manā olā ir labsirdība.

MIKS. Tāpēc, ka tu vienmēr esi tik gādīga un pacietīga, māmiņ.

RAIBIS. Tu vienmēr rūpējies par visiem un gādā, lai nenotiktu kas slikts.

KIKA. Manā ir prieks!

MIKS. Bet manā - laime!

KLUKSTE. Tādi jau jūs esat, mani mazie cālīši. Vienmēr priecīgi un laimīgi.

ZAĶIS. Raibi, un kas ir tavā olā?

RAIBIS. Manā olā ir mīlestība.

KIKA. Ko!?

MIKS. Mīlestība? Neticu, ka Raibis kādu mīl.

RAIBIS. Bet es mīlu.

MIKS. Ko tad?

KIKA. Vecu pīli!

RAIBIS. Nē, ne vecu pīli. Es mīlu Kluksti un savus mazos cālīšus.

KIKA. Tu taču mūs vienmēr komandē!

MIKS. Un liec mums stāvēt ierindā.

RAIBIS. Jā, jo es jūs ļoti mīlu un gribu, lai jūs izaugtu lieli, spēcīgi un gudri.

KIKA. Tik spēcīgi, kā puķaini pūķīši?

MIKS. Nē, ne kā pūķīši. Kā māmiņa un Raibis.

KIKA. Mēs vienmēr būsime priecīgi un laimīgi.

MIKS. Mīlēsim visus. Savu māmiņu.

KIKA. Un arī Raibi.

KLUKSTE. Mani mīļie cālīši. Skat, kā izmācīti.

RAIBIS. Patiešām izmācīti.

KLUKSTE. Tagad gan dosimies atpakaļ uz pagalmu.

KIKA. Bet kā tad zaķis?

MIKS. Ja mēs dosimies prom, viņš paliks viens.

ZAĶIS. Nekas. Man jādodas vēl citas olas paslēp.

KIKA. Atā, zaķi!

MIKS. Lai tev jautra spēlēšanās.

ZAĶIS. Jums tāpat.

KLUKSTE. Nāciet, mani cālīši. Dosimies mājās.

Klukste, Kika un Miks prom.

RAIBIS. Zaķa kungs, visu labu!

ZAĶIS. Atā, Raibi! Un arī tu neaizmirsti, ka laiku pa laikam vajag paspēlēties.

RAIBIS. Protams, neaizmirsīšu.

Raibis prom.

PRIEKŠKARS.